

дебатиранъ въ конференцията подробно и продължително. Предмети на разискванията бѣха: 1) статистиката на индустритъ заведения, 2) статистика на индустритъ производство и 3) статистиката на индустритъ активност.

По въпроса за статистиката на индустритъ заведения конференцията реши, че е необходимо да се правятъ, при възможность, статистически установявания на тия заведения, или пъкъ на ония, които сѫ по-важни, всѣки десет години, а заедно съ това да се събиратъ данни и за търговските заведения. Тия статистики могатъ да бѫдатъ установявани отдѣлно или пъкъ заедно съ преброяванията на населението или на индустрията. Тѣ трѣбва да съдѣржатъ сведения за пола на работниците, за вида на тѣхното занятие и за врѣстнитъ и неврѣстнитъ, като се показва отъ всѣка държава границата между врѣстнитъ и неврѣстнитъ. Броятъ на работниците въ необхванатите отъ статистическото установяване заведения може да се установява чрезъ изчисление. Специално за индустритъ заведения, трѣбва да се установи още и номиналната сила на инсталирани мотори, като се държи отдѣлно смѣтка за парните мотори, за експлозионните и съ вътрешно горение мотори, за хидравлическите и електрическите мотори, като за последните се посочва дали енергията се произвежда въ самото заведение или се получава отвънъ. Доколкото това е възможно, необходимо е да се прави разлика между нормално използвани и неизползвани и резерви мотори.

Въ разискването се обѣрна внимание върху възможността да се събиратъ сведения за дребните заведения. Резервите, които направиха по тоя въпросъ нѣкои държави, предизвикаха помѣстването на една добавка къмъ първоначалния текстъ, която допуска да се изключватъ отъ обсега на статистическото установяване ония заведения, които нѣматъ особено значение. Българскиятъ делегатъ не направи никакви резерви, тѣй като преброяването на индустритъ и търговските заведения унася обхваща всички заведения, безъ да се изключватъ нѣкои отъ тѣхъ, поради ограничността на размѣрите.

Малко по-сложно бѣше положението при разискванията върху втория видъ индустритни статистики, а, именно, статистиката на индустритното производство. При тия разисквания се повдигнаха три главни въпроса: 1) за дребните индустритни заведения, 2) за индустритъ, които въ нѣкои малки държави сѫ концентрирани въ много малъкъ брой заведения и 3) за страните, въ които изобщо индустрията е слабо развита. Първиятъ въпросъ биде заsegнатъ отъ българския делегатъ, който, следъ като направи едно изложение на обсега и програмата на индустритната статистика въ Бъл-

гария, помоли конференцията да има предъ видъ трудноститѣ да се събиратъ сведения за производството на дребните индустритни заведения. По тоя поводъ се направи едно предложение за пояснителенъ текстъ въ протокола, споредъ който се допушта въ случаите, когато не е възможно да се събератъ точни данни за производството на дребните заведения, да се прибѣгва до изчисления. По отношение на страните съ слабо развита индустрия, или гдето има индустрии, застѫпени съ малъкъ брой заведения, се реши, че е необходимо да бѫдатъ освободени отъ задължението да събиратъ подробни данни за индустритното производство.

Въ анексъ IV-ти на конвенцията сѫ изложени, като примѣръ, принципите, които би било желателно да легнатъ въ основите на една статистика на индустритното производство. Индустритното преброяване трѣбва да обхваща всички отрасли на индустритното производство, включително строителството, минните и металургията. По отношение на твърде дребните предприятия, държавите биха могли да се ограничатъ съ най-простите числа, като отъ последните се изчисляватъ глобалните числа за производството имъ. Тия изчисления трѣбва да се показватъ отдѣлно. Въ случай, че производството на дребните предприятия и домашни индустрии представлява една твърде голѣма част отъ производството на нѣкаква индустрия, която има голѣми размѣри, за да бѫдатъ достатъчни подобни изчисления, би било полезно да се прецизиратъ тия елементи чрезъ специални анкети, извършени върху заведения, избрани за типически. Статистиката трѣбва да обгръща още и поправките (и окончателното довършване на производството на предмета), извършени съ материали, доставени отъ клиента. За тия последните важи изключението, изложено малко по-горе. Когато едно и сѫщо предприятие съдѣржа различни индустрии въ отдѣлни заведения, трѣбва да се даватъ сведения по отдѣлно за всѣко заведение. Когато въ сѫщото заведение се извършватъ нѣколко индустрии, които иматъ отдѣлно счетоводство, и които въ дадената страна обикновено сѫществуватъ въ отдѣлни заведения, трѣбва, така сѫщо, да се даватъ отдѣлни сведения за всѣка една индустрия. Главните обекти, върху които трѣбва да се събиратъ сведения, сѫ: изработените произведения, употребените материали, работа на заведението извършена вънъ, амортизационните разноски, персонала, надниците, машините и инсталациите, ангажирания въ индустрията капиталъ.

Извѣнъ индустритните преброявания, конвенцията предвижда въ буква с отъ чл. 3, V, „статистически серии, които ще иматъ за цель да покажатъ за редовни периоди отъ време, ако е възможно тримесечни, а за предпочитане – месечни, измѣненията на индустрит-